

Bezejmenné lidi

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 136, 1-4)

- 1 Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.
- 2 Chválu vzdejte Bohu bohů, jeho milosrdenství je věčné.
- 3 Chválu vzdejte Pánu pánů, jeho milosrdenství je věčné.
- 4 Jedině on koná velké divy, jeho milosrdenství je věčné.

Píseň: 642 (Už svítá jasný bílý den)

Modlitba:

Bože svatý a věčný. Zjevuješ nám pravou moudrost v Pánu Ježíši Kristu. My ji však často hledáme jinde. Dnes předstupujeme před tebe, abychom tě prosili o moudrost a naslouchání Tvého Slova. Prosíme, odpusť nám, že si chceme své životy zařídit sami podle svého. Budujeme si vlastní vztahové mosty a stavíme si domy bez Tvého základu, a pak to i vypadá. Vztahy dlouho nevydrží a naše životy postrádají smysl. Dej nám dnes poznat, že je pro nás lepší držet se tvého Slova a Tvé vůle. Přiznej se svým Duchem svatým k zvěstování evangelia a milosti. Dej ať svými modlitbami a zpěvem Tě upřímně vzýváme. Dotkni se srdcí těch mezi námi, kdo touží po Tvé blízkosti. Spoj nás v jednotě víry se všemi, kteří tě v toto jitro, po celém světě oslavují a vzývají. Dej, ať je všude na zemi vyvýšené tvé jméno a tvoje moudrost ať je známa uprostřed všech národů. Tobě buď sláva po všechny věky věků. Amen.

I. Čtení: (1 Královská 8, 1-13)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. knize Královské, v 8 kapitole, od 1-13 verš.

- 1 Tehdy Šalomoun svolal k sobě do Jeruzaléma shromáždění izraelských starších, všechny představitele dvanácti pokolení a předáky izraelských rodů, aby vynesli schránu Hospodinovy smlouvy z Města Davidova, totiž ze Sijónu .
- 2 Ke králi Šalomounovi se shromáždili všichni izraelští muži ve svátek v měsíci etanímu, což je sedmý měsíc.
- 3 Když všichni izraelští starší přišli, zvedli kněží schránu
- 4 a vynesli nahoru schránu Hospodinovu a stan setkávání i všechny svaté předměty, které byly ve stanu; to vše vynesli kněží a lévijci.
- 5 Král Šalomoun a s ním celá izraelská pospolitost, která se kolem něho před schránu sešla, obětovali tolik bravu a skotu, že nemohl být pro množství spočítán ani sečten.
- 6 Kněží vnesli schránu Hospodinovy smlouvy na její místo do svatostánku domu, do velesvatyně, pod křídla cherubů.
- 7 Cherubové totiž rozprostírali křídla k místu, kde byla schrána, takže cherubové zakrývali shora schránu i její tyče.
- 8 Tyče však byly tak dlouhé, že jejich konce bylo vidět ze svatyně před svatostánkem, avšak zvenčí viditelné nebyly; jsou tam až dodnes.
- 9 Ve schráně nebylo nic než dvě kamenné desky, které tam uložil Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z egyptské země.
- 10 Když kněží vycházeli ze svatyně, naplnil Hospodinův dům oblak,
- 11 takže kněží kvůli tomu oblaku nemohli konat službu, neboť Hospodinův dům naplnila Hospodinova sláva.
- 12 Tehdy Šalomoun řekl: „Hospodin praví, že bude přebývat v mrákotě.
- 13 Vybudoval jsem ti sídlo, kde budeš přebývat, vznešené obydlí, po všechny věky.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 623 (Důvěřuj se v Pána)

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Mk 6, 53-56)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Marka 6, 53-56. Tam čteme:

53 Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu.

54 Jakmile vystoupili z lodi, hned lidé Ježíše poznali,

55 zběhali celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné na každé místo, o kterém slyšeli, že tam právě je.

56 A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržiště a prosili ho, aby se směli dotknout byt jen trásně jeho roucha. A kdo se ho dotkli, byli uzdraveni.

Milí bratři, milé sestry,

ve světě se bojuje s koronavírem. Zatím neúspěšně. Člověk boj s nemocí prohrává a uvědomuje si svoji bezmoc. Jak by se dnes hodilo, aby se Ježíš prošel mezi nakaženými lidmi a vše by se vyřešilo.

Náš dnešní příběh je shrnutím, o Ježíšově činnosti. Všichni se k němu tlačí, protože **nemocným přináší zdraví**. Pro takové zprávy je typické vzrůstající zevšeobecňování: *všude, kam přijde, přináší k němu nemocné, a on je všechny uzdravuje*. Evangelista Marek nám vypráví o zázracích bez jakýkoliv zábran. Nezná nic o kritice lidové víry na základě zázraků. **Zázraky podle něho existují**; skrze Boží moc způsobují překonání toho, co je v člověku negativního.

Kdybychom vytrhli tento úryvek z kontextu, kdybychom to četli tak, jak jsou lidé zvyklí, otevřou Bibli, kam oči padnou, přečtou, tak bychom z toho úryvku mohli udělat velmi, velmi povzbuzující a povznášející kázání. Po nakrmení pěti tisíců (v. 35–44) a chůzi po vodě (v. 45–52). Nyní Ježíš cestuje lodí se svými žáky do Genezaretu, který je na západním pobřeží Galilejského moře.

A když vystoupili z lodi, lidé poznávají Ježíše a spěchají, aby k němu přivedli nemocné. Markovo vyprávění vytváří živý **obraz pohybu lidí**. Pohyb může znamenat, že něco necháme pozadu (za sebou), abychom objevili něco nového, abychom potkali někoho jiného. Vyžaduje to však riskovat, **odstoupit od známého a pohodlného a vstupovat do nějaké nové situace**.

To, že se lidé sbíhají z celé krajiny, zdůrazňuje přitažlivost Ježíše. **Ježíšův magnetismus** je výjimečný. Ale jak ho poznali? Viděli někde jeho fotky zveřejněné na trhu? Je pozoruhodné, že žádné z evangelií neposkytuje fyzický popis Ježíše. A silným markovským motivem v tomto příběhu je, že staví **bezejmenné lidi**, kteří Ježíše poznávají, k protikladu **učedníku**, kteří si Ho krátce předtím spletli s přízrakem.

Nikdy nebudeme schopní Ježíše na základě jeho vzhledu zobrazit. Spíše můžeme poznat Ježíše na základě toho, kdo to byl, co dělal a pro koho to dělal.

Obrázek je najednou úžasný v tom, že desítky nebo dokonce stovky ubohých lidí se sbíhají na jednom místě a **doufají v Ježíšovu pomoc** - úžasná oddanost lidí, kteří vynakládají veliké úsilí na pomoc svým blízkým. Nosítka nebo nemocniční vozíky nejsou dnes jediným způsobem, jak přivést naše ustarané nebo nemocné přátele do Jeho uzdravující přítomnosti. I **jednoduchá modlitba** se může stát uzdravujícím límcem Ježíšovo roucha.

Ale přátelé, všimněte si, jak někteří opravdu v Ježíše věřili. Všimněte si, s jakou obrovskou úctou si ti lidé uvědomují, že není třeba, aby Ježíš položil na ně ruku, že stačí, když se oni dotknou **lemu jeho roucha**. Jenže samotný dotyk neuzdravuje, je potřebné něco víc, potřebná bude víra v srdci člověka.

Jak mocný a silný vladař, jak mocný a silný prorok, když stačí věřit v dotek jeho roucha. Natáhnout ruku a přijat uzdravení, které otevírá zamknuté srdce. Důvodem jejich uzdravení nebylo teda dotýkání, ale víra.

Věříme i my dnes, že se Hospodin v Ježíši k člověku přiklání, že Boží péče o člověka stále trvá?

Ježíš je stále v pohybu. Neusadil se nikde natrvalo, nezřídil „náboženské středisko“, ani „školu Božího království“, ale procházel Galileou a Judskem a šířil zvěst o království slovem i činem. Ježíš nepřišel, aby na zemi zřídil nějakou oázu, město, stát, prostě rezervaci speciálně pojatého života. Přišel, aby přijal za vlastní životní cestu obyčejného člověka a přišel z této cesty udělat královskou cestu, která vede k Bohu.

Lidi, s kterými se setkával, chtěl na tuto cestu uvést, nebo lépe - učil je, jak mohou ze své životní cesty udělat královskou cestu, cestu vedoucí k Otci a svou obětí života jim to také umožnil.

Ježíš viděl množství lidí kolem sebe: viděl je jako ovce bez pastýře. Jako ty, kteří si nedovedli dost dobře poradit se životem, a tak je začal učit mnohým věcem.

To bylo tenkrát. A jak je to teď?

Dnešní člověk v civilizovaném světě by samozřejmě nejdříve řekl, že není žádnou ovci, že je svobodným člověkem, že ho nemusí nikdo nikam vést, že si se svým životem dobře poradí. Ale tvrzení není totéž, co skutečnost. Nejen v minulosti, ale i v současnosti se lidé vrhali na cesty za velmi podivnými pastýři a vrhají se za nimi stále. A i v nejpokročilejších civilizacích lidé podléhají závislostem a propadají zoufalství.

Jak jsme na tom my? Jsme my tak nezávislí, jak si mnohdy namlouváme? A co naše nemoci? Co vlastně od Ježíše očekáváme? Očekáváme to, co nám nabízí, když přichází i mezi nás?

Křesťanství se nelze jednou provždy „naučit“. Ale křesťanství se dá přijmout. To znamená, že člověk přijímá Krista a věří v uzdravení, zachránění. Jako svědci evangelia máme působit ve světě terapeuticky. Uzdravovat vztahy, poměry a neduhy kolem nás. A bude nás to stát sílu a energii, stejně jako Ježíše.

Amen.

Píseň: 688 (Odpust)

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Hospodine, ve tvém Synu Ježíši Kristu jsou ukryté poklady moudrosti.

Prosíme tě, dej, aby se nám bázeň před tebou stala počátkem moudrosti. Ať ti vzdáváme čest a chválu, i když tvým cestám někdy nerozumíme. Nedopusť, aby si tvá církev zakládala na pokladech své vlastní moudrosti a stavěla na světské opatrnosti. Veď nás k pokoře, odpuštění a milování v rodinách, ve společenství, v církvi i ve světě.

Prosíme tě za manžele, aby při sobě věrně stáli i v těžkostech. Chraň je před svévolí rozvodu.

Prosíme za děti, aby ctily své otce i matky, byly jim vděčné a ve stáří o ně pečovaly.

Prosíme, aby rodiče před svými dětmi respektovali tebe, nebeského Otce, tvoji autoritu a slávu.

Prosíme tě za kazatele a jejich rodiny, aby u nich služba tvému království měla vždy první místo, aby pro ni přinášeli i oběti a nehledali pro sebe pohodlí tohoto světa.

Prosíme za posluchače, aby svoji víru osvědčovali doma v rodinách a vydávali o tobě statečné svědectví také ve světě.

Prosíme za učitele tvého lidu. Dávej jim slyšet a následovat slovo tvého Syna.

Prosíme za ty, kdo jsou v moci postaveni, aby věděli, že nad nimi platí zákony spravedlnosti a míru.

Prosíme za uzdravení tělesně i duševní pro naše bratry a sestry. Amen.

A společně voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: S 86 (Chvála ti patří)

Posláni: (List Jakubův 5, 16)

Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.

Požehnání: (Fp 4, 7)

A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: S 117 (Je stále přítomná tvoje sláva)